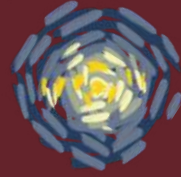
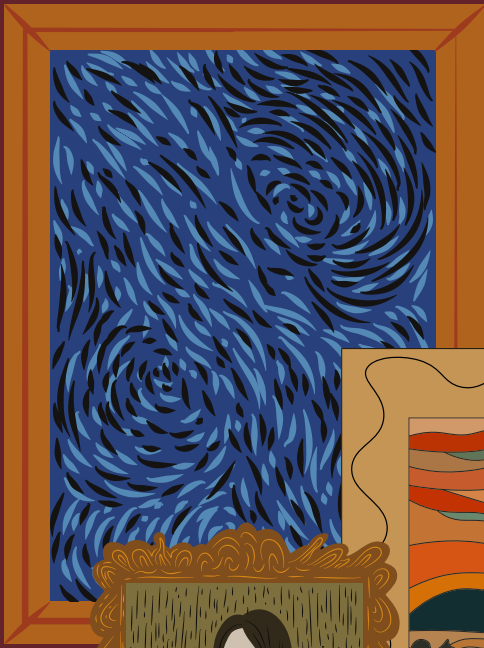

SERGI & MÜZE
GEZGINLERİ
2023

SANAT DERGİSİ

ore to learn. My jo
to l...ation bail

EDİTÖRLER

**ZEYNEP
BENKHALIFA**

**YAREN DURU
KARA**

YAZARLAR

**OZAN
DEMİR**

**MELİKE
GÜLER**

**AYŞEGÜL
ATICI**

**İLKE
BİÇEROĞLU**

**HAKAN
EKEN**

**SUDE
ILGIN
SAK**

**EDANUR
ARSLAN**

**DUYGU
KARABAŞ
“DUYGUSUZ
PORTRERLER”**

içindekiler

Anma köşesi

Karındaşen jack

Edward Munch (Sanat analizi)

röportaj serisi.
duygu karabaş

Kara büyü ve ritüeller

Dijnn- gizemli enerjiler

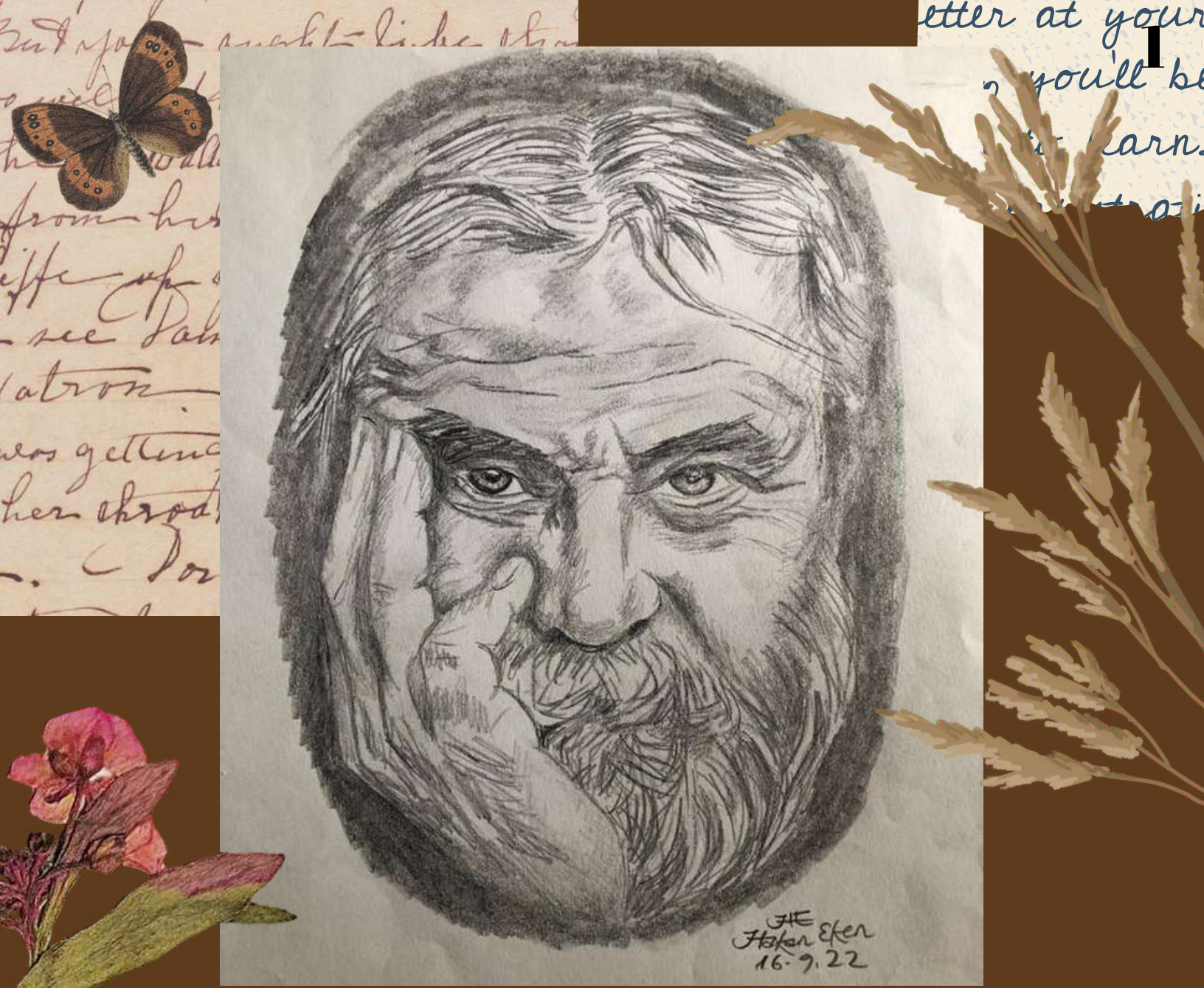
Kayıp uygarlıkların Laneti

Bleack house

Hayalet şehirler

Birinci Qin İmparatoru'nun Mirası : Terracotta Ordusu

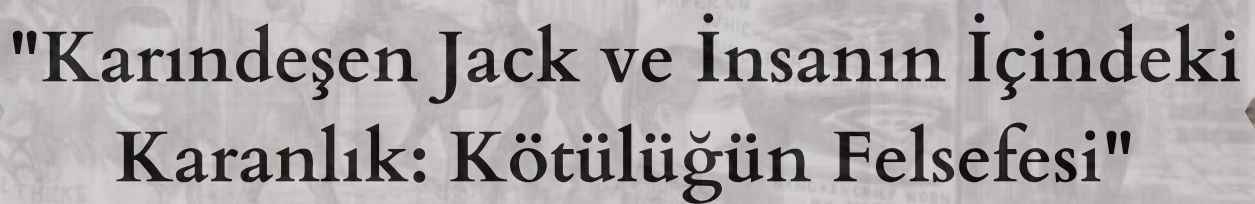

Tarık Akan.

İçinde olduğumuz, hüzünlü Eylül ayının 16'sında, 2016'da, henüz 67 yaşında kaybettiğimiz, Türk sinemasının efsane aktörü. Romantik ve komedi filmlerinin yakışıklı jönü olarak başladığı kariyerini, toplumsal içerikli filmlerin başarılı karakter oyuncusu olarak bitirdi. Hababam Sınıfının Damat Ferit'i, Canım Kardeşimin Murat'ı, Sürünün Şivan'ı, Karartma Gecelerinin Mustafa'sı... Saygı ve özlemle 3.9.2023
Hakan Eken

Price One Penny.

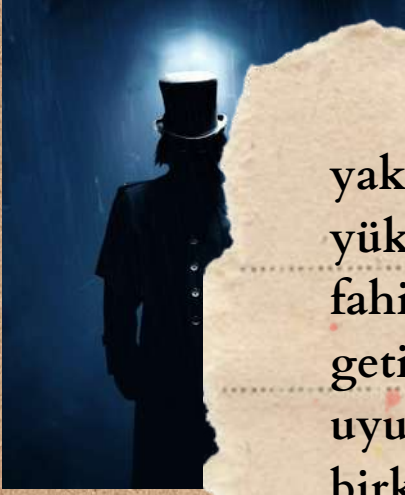
"Adımlarımı takip eden biri var
görebiliyorum gölgesini , ama arkama
dönüp bakamıyorum, korkuyorum. Nefesini
duyabiliyorum adımlarımız eş zamanlı
hızlandı, korkuyorum..."
Ölmeden önceki son yazısı bu Mary'nin
defterindeki.

31 Ağustos... 135 yıl önce bugün ilk oyununu sabaha karşı 3.40 civarlarında feci bir şekilde oynadı. Kurbanın adı "Mary Ann Nichols".Oyunun Yönetmeni Jack the Ripper. Ona göre bi oyun gibi gözükse de, Londra'nın doğu kısmı sabah buruk bir şaşkınlıkla güne uyandı. Ardı arkası kesilmeyecek olan bu oyunun ikinci bölümüne kurban olarak 8 Eylül'de Anna Chapman dahil oldu . Ardından 3 kişi daha. Sırasıya "Elizabeth Stride, Catherine Eddowes, Mary Jane Kelly". Tüm bunların ortak yönü birer hayat kadını olmalarıydı.

Jack the Ripper "Kardindeşen Jack" ismi, yazdığı ve emniyete gönderdiği mektuplardan gelmektedir. Tüm emniyet bu adamın peşindeydi ama bulunamıyordu. O ise aralıklı olarak 3 defa emniyete mektup göndermişti, dalga geçercesine , oyun oynarcasına yazılar...Kurbanlarının genelde nasıl deştiğini ve bir sonraki kurbanı nasıl davranacağını içeren mektuplar... Medya ve basının ilgi duyacağı tarzdan. Halkta ufak ufak tedirginlikler başlamıştı ama özellikle kadınlarda. Ama bundan sonrası kesildi. Tanımlanan 5 kadın cinayeti ve şüphelenilen 11 ölümden sonra katil bulunamayınca ortalık artık sessizleşti. Ama tüm İngiltere'nin ilgi odağıyken aniden her şey unutuldu gibi, katil öldürmeyi unuttu, polis katili aramayı... Sanki yukardan bi el tüm odağı değiştirdi. O günden sonra tam 135.yılında hâlâ kim olduğu tam olarak bilinmiyor. Kimine göre ise katilin Kraliyet ailesinden birinin olmasıydı ve bu yüzden katil bulunamıyordu.

Belki de suçlular kraliyetin sapından tutanlardır, ekmek yerine pasta yerler ,asla yaladığını tüküremezler ve onlar için güneş asla batmaz. Fakat kenar mahalle bataklık içindedir bazen de kan.... Her zaman... Her zaman

Çıkan bir DNA testi sonucunda o mahalleye yakın bi yerde berberlik yapan Aaron Kosminsky yüksek oranda suçluydu aynı zamanda Aaron fahişelerden nefret ederdi ve hep bunu dile getirirdi . Ama halkın tanımını ve tarifi bu adamla uyuşmuyordu , emin olamadılar öylece kaldı ve birkaç yıl sonra Aaron akıl hastanesine yatırıldı ve söylentilere göre 1919'da öldü. Bir diğer şüpheli ise sahtekar doktor Francis Tumblety. Şüphe sebeplerinden biri ise kurbanlarının rahim kısmı ve iç organlarının titizlikle çıkarılmış olması ve soğukkanlılıkla yapılmış olması.

Ama hiçbir zaman kesin bir kanıt bulunamadı. Bazı İnsanlara göre ise Kraliyet ailesinden birinin suçlu olduğudur. Bu söylenti giderek yaygınlaştı ve artık Kraliyet ailesi de şüpheliler arasındadır.

"Yazım yarıda kaldı, içinizde de bir burukluk. Sadece dile getirmek, kanlı sokaklar. Güneşi batmayan İmparatorluğun madalyonunun arka yüzü... Kirli yüzü... "

by Ozan DEMİR

JACK T

"SANAT, INSANIN DERINLIKLERINDEN GELEN
ÇIĞLIKTIR VE BU ÇIĞLIK, IZLEYICIDEKI EŞSİZ
BİR TEPKIYI TETİKLER."

Edvard Munch

HAYKIRIŞIN SANATSAL TEMSİLİ

Edward Munch'ın "The Scream" Tablosu
Ne Anlama Geliyor?

Fikrimce, bu tabloyu incelerken, edebiyattan "Anlatımcılık Kuramı" tekniği kullanılmalıdır. Bunun temel sebebi; sanat, duyguların bir ifade ediliş biçimiye, sanatçıyı - fark etmeden - sanatının içerisinde görmemizin mümkün olmasıdır.

Munch'ı biraz gözlemlemek ve sanatsal kişiliğini; psikolojik, politik & sosyolojik meselelerini, - artık daha ne varsa! - her türlü kavram açısından analiz etmek gerekir.

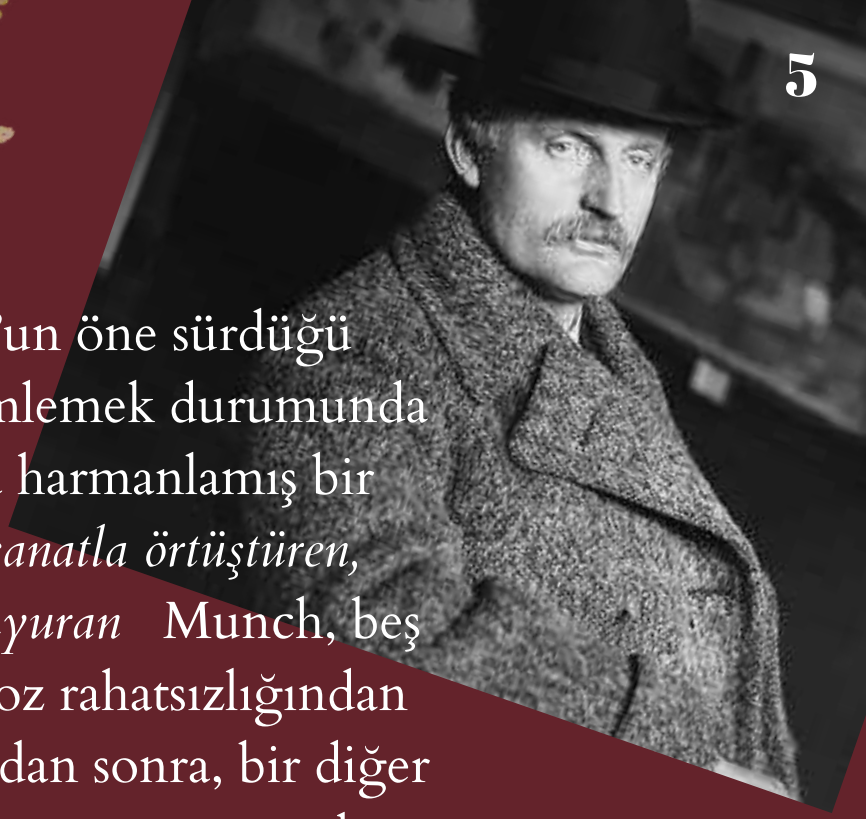
Yaten Duru Kara

Edward Munch, "Dışavurumculuk" akımının öncüsüdür. Bu durum da, modern sanatın sembolü olan "Çılgılık" tablosunu ortaya çıkartırken ,ruhsal dünyasını yansıtmayı hedeflemesiyle, açıklanır. İç dünyasını ve bilinçaltını "metaforik anlatımlar" ve imgelerin yardımıyla ele almıştır.

Tabloyu incelediğimizde, ilk görüşte sanatçıdan izler rastlamak mümkün değildir fakat bir *duygu* hissederiz. Bu duygu, merak dürtüsüyle beraber belirsizlikle harmanlanır. İşte o sırada, "Kim bunu yapan?" ve "Neden yapmış?" soruları zihnimizde yankılanır. Özellikle, edebiyat ve resim ile ilgiliyseniz, bunu yaşamak kaçınılmaz.

Edward Munch, Freud'un öne sürdüğü "melankoli" halini deneyimlemek durumunda kalmış ve bunu sanatıyla harmanlamış bir ressamdır. *Yalnızlığını sanatla örtüştüren, ılını sanat aracılığıyla duyuran* Munch, beş yaşında annesini tüberküloz rahatsızlığından kaybetmiştir. Anne kaybından sonra, bir diğersığınağı ablasına bağlanması sonrası, o da hayatını aynı hastalığın kurbanı olarak dolayı kaybedince, Munch'ın ruh sağlığı kötüleşir ve bir melankoli halinin içine savrulur. (Melankoli kavramı, ölen birinin ardından yaşanan kabullenememe halidir. Kişi, kendini dış dünyadan soyutlar ve yaşanan ölümü inkar etme sürecinde yalnızlaşır.) Tüm bu acı kayıplar ardından, babasının da, dini kaygılar üzerine yitirdiğı akıl sağlığı ve depresyona kurban olması, tamamen yalnız kalan ve yeterli aile ilgisini alamayan Edward'ın içsel dünyası *sanatına* bağlanır ve işte tam olarak biz onun hayatını tablolarında – fark etmeden –irdelemeye başlarız.

Bu gördüğünüz tabloların hepsi Munch tarafından “çocuklarım” olarak adlandırılmıştır. Onları kaybetme düşüncesi bile Munch için bir kıyameti ifade eder. Çünkü, sanatı kendisidir, onun yansımasıdır. Sanatını kaybetmesi, belki de kendini kaybetmesi anlamına geliyordur, kim bilir? Bunu bilemeyiz, sadece bir yorum getirebiliriz. Tabloları, Munch’ın onu anlayan destekçileri olmuştur belki de. Çünkü, kendi dünyasıyla arzu ettiği ölçüde beraberdir.

Dış dünyadan kopuk ve iç dünyasıyla bağlı halde yaşayan Munch, yaşamının son yıllarında eserlerini arttırmakla zaman geçirmiş, 80. yaşında hayatını kaybetmesi üzerine, evi incelenmiş ve 1.008 resim, 4443 çizim, 15.931 baskı gibi birçok resim çeşidinin var olduğu şaşırtıcı bir koleksiyona rastlanmıştır.

Gelelim Çılgıya,
gökyüzünde; tetikleyici ana renkler
dediğimiz fırça darbeleri mevcut. Belirli
bir düzenin dışındaki boyama
teknikleri gökyüzü görüntüsünün
rutinsel olmadığına dikkat çekiyor.
Tablonun genel kurgusu da, Munch
tarafından, “iki arkadaşımın sahilde
yürüyorduk, bulutlar kan
damlatıyordu. çite dayandım ve o
sırada “tabiatın çılgınlığını” duydum”
ifadeleriyle aktarılmıştır.

Tablonun, kilitleyen noktası; korkular içerisinde çılgılık atan, yaratık? kuru
kafa? bilemiyorum, cinsiyetsiz ve epey anlaşılmaz bir varlığın resminin
bulunmasıdır. Burada yaratık hakkında iki teorim var. Birincisi; Edward'ın
içinden kovmak istediği şeytanlarına ithafen yapılması, ikincisi ;
çılgılıklarımızın bir kalıba sığmıyor oluşu. Hangisi bilemiyorum. Belki
gerçekçi bir yansıma belki de metaforik bir aktarış. Fakat bu çılgılık imgesi,
insanın ruhunda, dışarıya aktaramadığı içsel çılgılıklarına yönelik bir
betimleme göreviyle kullanılmış, bu kesin bilgi!

Tablonun anlamı az çok tahmin edilebilir boyutta olsa
da, büyük ressam Munch'ın hayatıyla örtüşen noktalarını
öğrendiğimizde etkileyiciliği daha da artıyor. En
azından, benim için öyle oldu. Belki de her sanatçıyı
sanatından tanıyabiliriz. Tabii, bu değişken bir durum.

Ayrıca, tablonun üst kısmında belirli-belirsiz kurşun
kalemle yazılmış “Sadece bir deli tarafından çizilebilir.”
yazısının olduğuna dair söylentileri daha önce duymuş
muydunuz?

YAREN
DURU
KARA

RÖBORTAJ SERİSİ

"DUYGUSUZ PORTRERLER, İNSANLIĞIN KARMAŞIKLIĞINA VE İÇ DÜNYASININ DERİNLİKLERİNE İŞARET EDER; ÇÜNKÜ BAZEN YÜZLERİMİZ DUYGULARIMIZI YANSITMAZKEN, İÇİMİZDEKİ KARMAŞIKLIK VE ÇELİŞKİYİ ORTAYA ÇIKARIR." - BİLİNMEYEN BİR FELSEFECİ

Duygu Karabaş

DUYGU KARABAŞ

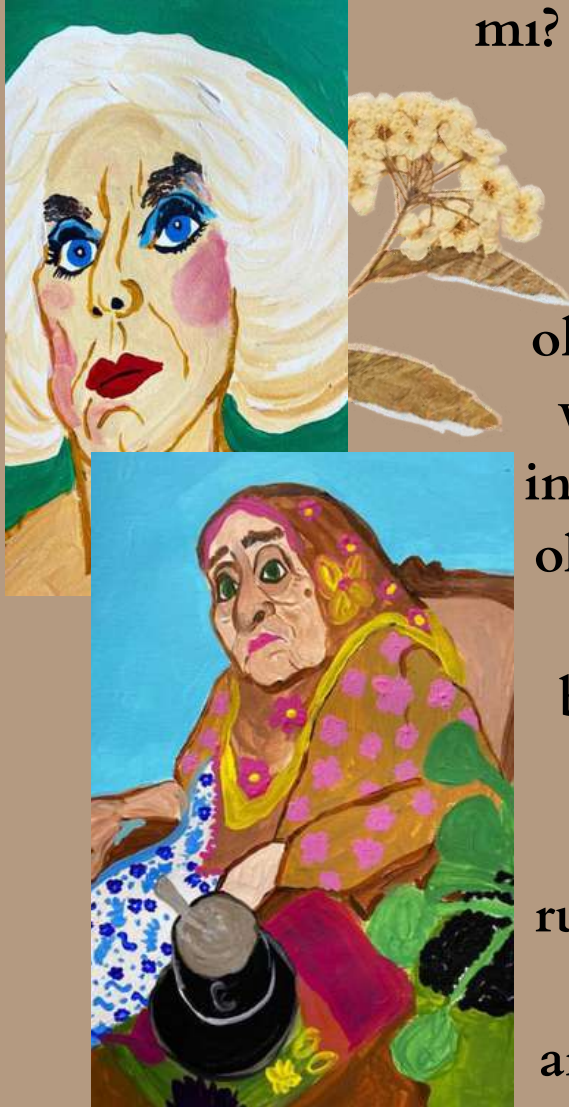
Yaren : Sanatınızdaki “Picasso”
esintileri alıyoruz. Acaba
kendisinden ilham alıyor
musunuz veya ilham aldığınız
başka ressam ve sanatçılar var
mı?

[@duygusuz_portreler](https://www.instagram.com/duygusuz_portreler)

Duygu K. : Resimlerimi çok farklı
sanatçılara benzetenler oldu ama benim
okullu olmamam, bir eğitimimin olmaması
ve tamamen sanat dünyasının dışında bir
insan olmam aslında kendi dilimi çok kolay
oluşturmamı sağladı diyebilirim. Picasso ve
büyük bir çok ressamı inceledim resme
başladıktan çok sonra, ben benzetmedim
hiç. Alice Neel'i kendime en çok yakın
bulduğumu sonradan tanıştığım, bir
ruhdaşlık hissettiğimi söyleyebilirim. Egon
Schiele'in neşeli versiyonu demişti bir
arkadaşım çok güzel bir benzetme bence:)

Yaren : Türkiye’de özgün bir sanatçı olmak sizce ne demek? Bu soruyu sanatınızda özgünlük hissiyatını aldığımız için sormak istedik.

Duygu K. : Kendi hikayemi çok kısa anlatmam lazım bu soruya cevap vermek için, benim resme başlamam aslında mucizevi bir tesadüfle başladı, 28 yaşına kadar hiç ama hiç, gerçekten hiç resim yapmadım, lise ortaokul hayatında zorla yapılanların dışında.

Ben aslında reklam sektöründe çalışıyorum, bir ajansta müşteri temsilcisi olarak görev aldığım dönemdi, hiç bir sebep yokken, ifadeleri bana göre çok net ve belirgin olan bir ekip arkadaşım, Kerem'i çok hızlı bir biçimde çizdim, 10 dk sürmemiştir herhalde. Sonra tüm ekip, resme bakıp günlerce güldük, çünkü garipti, kötü bir çizimdi ama o arkadaşımı net tanıyabiliyordunuz, duygusunu yakalamayı bir şekilde becermiştim, o gün reklam yazarı arkadaşlarımdan biri Cem de çerçeveletip duvara astı. Şahane bir ekip ve şahane bir dönemdi benim ayrıca hayatımda, ve ekipteki herkes benden resim istemeye başladı, sonra ben deli gibi resim yapmaya, üretmeye instagram sayfası açmaya başladım ve arkası geldi.

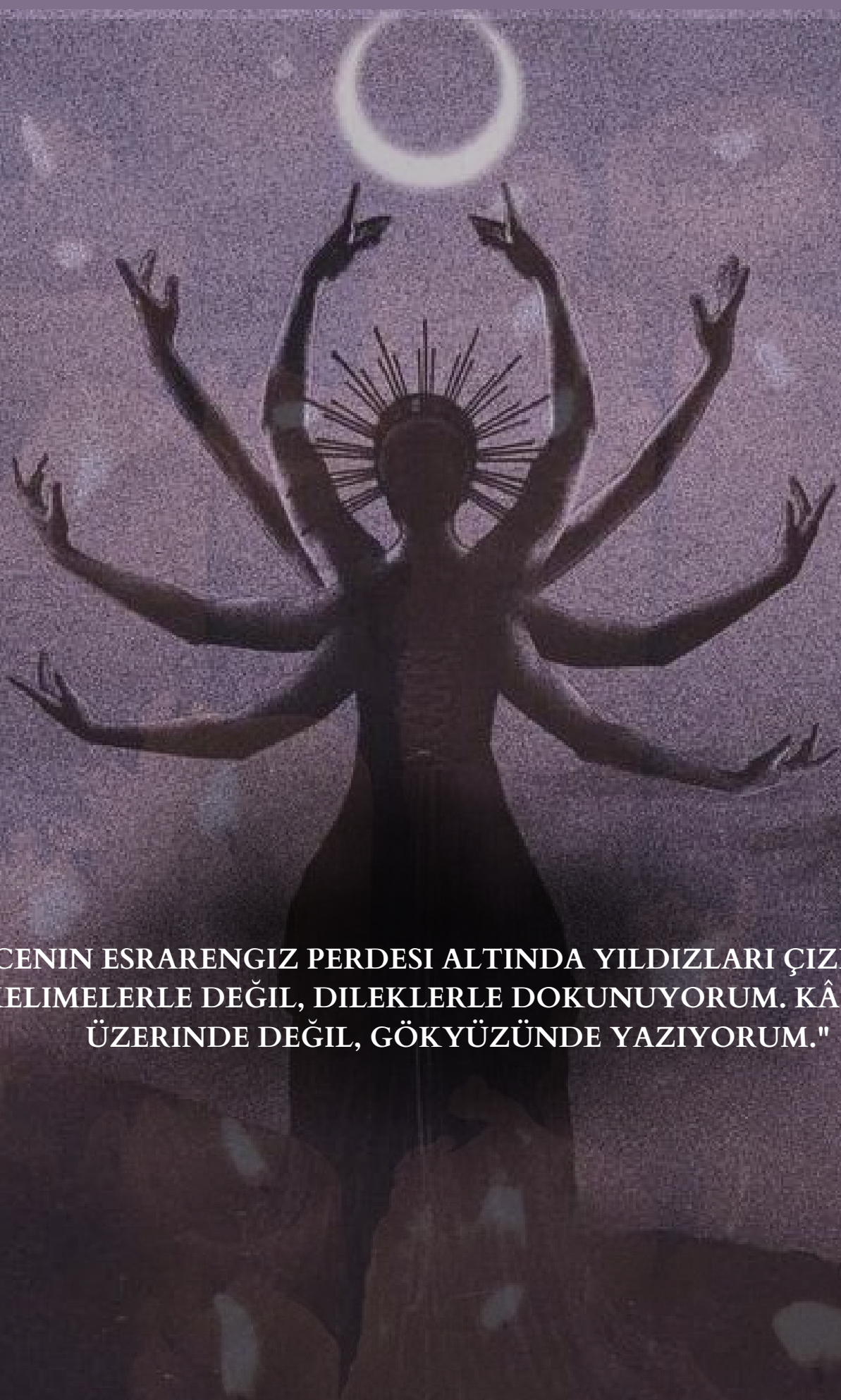

Yaren : Sanatçı olmanın zor yanları nelerdir? Bu süreçte ne gibi zorluklar yaşadınız?

Duygu K. : Hayatımı resimden kazanmadığım için istediğim gibi özgür üretebiliyorum. Çok büyük hırslarım da yok, benim resmimi seven, evinde yer vermek isteyen, koleksiyonuna dahil etmek isteyen insanların olması tabii ki çok mutlu ediyor, ama şunu çok net söyleyebilirim ki kimse resimlerimle ilgilenmeseydi yine vazgeçmez, üretmeye devam ederdim, o yüzden bir zorluk yaşamadım, insanların düşündükleri değil, resmin bana verdiği mutluluk bana yetiyor.

Yaren: Neden resim çiziyorsunuz? Sizin için ne ifade ediyor?

Mutlu olduğum için. Resim çizmek benim için özellikle ilk 2 -3 yıl bir ihtiyaç gibiydi, acıkır gibi resim çizmek istiyordum, 2-3 günde bir, çize çize kendi yolumu buldum diyebilirim. Hem de terapi gibi, ben nasıl çizdiğimi kimseye tarif edemem, anlatamam. Kağıtla benim aramda 2 saatlik bir sürede, hipnoz gibi hızlı hızlı çiziyorum. Garip bir tezat, mutsuz insanlar bana daha çok ilham veriyor, düşünceli, bir şekilde o anda ve kendiyle kalmış insanlar, bazen metroda bazen sahilde, bazen bir tanıdığım ağlarken o anı kendi dünyama dökmek istiyorum. Özetle resim çizmek benim için bir ihtiyaç, bir terapi ve kendimi ifade etme hali...

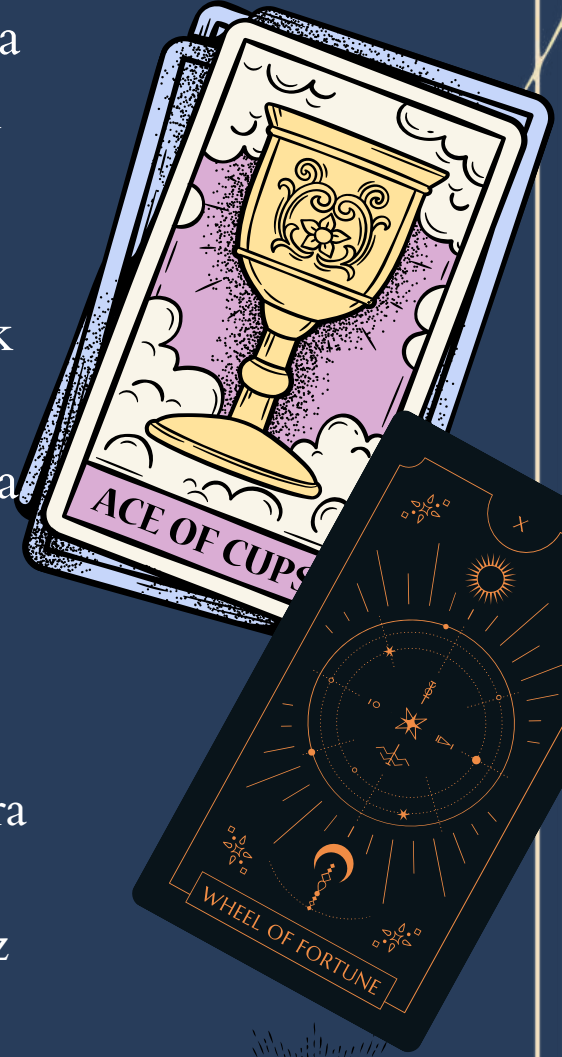

"GECENİN ESRARENGİZ PERDESİ ALTINDA YILDIZLARI ÇIZIYORUM,
KELİMELERLE DEĞİL, DİLEKLERLE DOKUNUYORUM. KÂĞIDIN
ÜZERİNDE DEĞİL, GÖKYÜZÜNDE YAZIYORUM."

Büyü veya sihir, insanların doğaüstü, paranormal veya mistik yöntemlerle doğal dünyayı (olayları, nesneleri, insanları) etkileyebildiğini öne süren uygulamalar ve bunların çevresinde oluşturulan kültürel sistem.

Popüler kültürde sık rastlanılan büyü yapma yöntemleri arasında; çeşitli malzemelerden karışımlar hazırlama, büyüülü sözcükler söyleme veya hareketler yapma, büyüülü yazılar veya semboller çizme, sihirli değnek gibi araçlar kullanma, belirli bir kişiyi sembolize eden kuklalar kullanma, kan veya hayvan yağı kullanma sayılabilir.

Büyüler zengin, sağlıklı veya başarılı olmak, birine yardım etmek gibi iyi amaçlarla veya birini cezalandırmak gibi kötü amaçlarla da icra edilebilir.

Büyü ile uğraşan kişiler büyücü ya da sihirbaz olarak tanımlanır. Günümüzde "sihirbazlık" sözcüğü sıklıkla bir sahne sanatı olan "hokkabazlıkla" eşanlamlı kullanılır ve bu alanda kullanımı herhangi bir doğaüstü anlam içermez.

Orta Çağda din adamı, mezarıcı, şifacı, demirci gibi bazı meslek sahiplerinin ve bedensel ya da ruhsal engeli olanların büyücülükle uğraştığı düşünülürdü. Günümüzde hâlen, bazı engellilerin büyü yapma veya ruh çağırma seansları esnasında doğaüstü güçler tarafından cezalandırıldığı (çarpıldığı) inancına bazı toplumlarda rastlanır.

İnsanoğlunun büyüye olan inancı antik çağlardan günümüze gitgide azalmıştır. Günümüzde büyüün tüm çeşitleri modern bilim tarafından reddedilir ancak büyüye olan inanca bazı dinlerde ve akımlarda hâlen rastlanır.

BÜYÜ TÜRLERİ

Büyü, ak büyü ve kara büyü olarak ikiye ayrılır. Ak büyü, iyi niyetle bir canlının iyiliği için yapılan büyüdür. Ruhsal şifacılık veya bencilce bir amaç gütmeyen dualar vb. bu gruba girer. Kara büyü ise, kötü niyetle, nefsanî amaçlarla, maddi veya manevî bir çıkar sağlamak üzere yapılan büyüdür. Bir kimseye o kimseye ait herhangi bir nesne (saç kılı vs.) aracılığıyla yapılan büyüye “araçlı büyü”; kukla gibi bir benzerini yapmak yoluyla yapılan büyüye ise “kopyalı büyü” (simulakrum) adı verilir.

KARA BÜYÜ

yapanların gönderdikleri tesirlerin kendilerine dönerek bizzat kendi üzerlerinde etkili olmaları sonucunda maruz kaldıkları şok, “geri dönüş şoku” olarak adlandırılır. Kara büyü ile uğraşanların başlarına gelenler “geri dönüş şoku” olarak açıklanır. Bu yüzden büyü sanatı çok tehlikeli bir sanattır. Ezoterik ve okült kaynaklara göre, eski inisiyelerin yapabildiği gibi niyetlerini, isteklerini, düşüncelerini ve imajinasyonunu denetleyemeyen insanlar asla bu alanlarda çalışma yapmamalıdır. Çünkü insanın niyeti “iyi niyet” sınırını aşıp nefsanîyet sınırına kaydığı an, çalışma kara büyüye dönüşür ve geri dönüş şoku tehlikesi başlar. Büyüçüye okült literatürde majisyen adı verilir.

Sudan'ın güneyinde yaşayan Azandeler büyüü cadılık ve kâhinlik birlikte doğanın ve toplumun olağan bir parçası olarak görürler. Böylece farklı olgular, her parçası ötekini destekleyen kapalı bir mantık sistemi oluşturur ve hem doğal ve toplumsal düzen için, hem de düzensizlik ve rastlantı için akılcı bir nedensellik sistemi ortaya çıkar.

RİTÜELLER

Tarihçiler ve antropologlar büyüü yüksek ve alçak büyü olarak ikiye ayırmışlardır. Yüksek büyü ya da diğer adıyla ritüel büyüü veya seremoni büyüü, daha karmaşık, uzun, detaylı ve sofistike büyülerdir. Alçak büyü ya da diğer adıyla doğal büyü ise daha çok köylülerle bağdaştırılır ve folklorda görülür. Doğal büyüler konuşmak gibi daha basit ve kısa ritüellere sahiptirler. Alçak büyüler daha çok cadıcılıkla bağdaştırılır. antropolog Susan Greenwood "Rönesanstan beri yüksek büyüünün cennetten enerji ve kuvvetler indirmekle alakalı olduğu düşünülmüştür" der. Yüksek büyü genelde kapalı alanlarda yapılırken alçak büyü genelde açık alanlarda yapılır.

HIEROS GAMOS RİTÜLELİ

Hieros gamos, Yunanca "kutsal evlilik" anlamına gelir ve genellikle tanrı ve tanrıçanın birleşmesi olarak düşünülür. Antik dönemlerden bu yana birçok kültürde uygulandığı ve ritüel olarak yapıldığı düşünülmektedir.

Hieros gamosun sembolizmi ve anlamı, zaman ve kültüre bağlı olarak değişebilir. Örneğin, bazı kültürlerde bu ritüel, doğanın yenilenmesi ve bereketin korunması için gerçekleştirilirken, başka kültürlerde ruhsal bir birleşme olarak kabul edilir. Bu ritüel, genellikle tapınaklarda ya da özel alanlarda yapılır ve genellikle rahipler tarafından gerçekleştirilir. Tanrı ve tanrıça heykelleri veya sembollerinin kullanıldığı bu törenler sırasında dualar edilir ve sembolik olarak tanrı ve tanrıçanın birleşmesi temsil edilir.

Hieros gamos, günümüzde bazı pagan ve neo-pagan dinlerde hala kullanılmaktadır. Bu ritüel, genellikle doğanın döngüsünün yenilenmesi ve kişisel olarak ruhsal bir birleşme için yapılır.

Melike Güler

WITCH

A painting depicting a woman with long, curly blonde hair and a green dress, looking into a large, ornate mirror. Behind her, in the reflection, is a dark, shadowy figure with a pale face and dark eyes, looking directly at the viewer. The scene is set in a room with red curtains and lit by candelabras. The text is overlaid on a dark, semi-transparent banner at the bottom.

"HER ŐEYİN ARDINDA GÖRÜNENİN
ÖTESİNDE GIZLI BİR DÜNYA
VARDIR, VE BAZEN FARKLI BAKIŞ
AÇILARI İLE KEŐFEDİLİR."

Djinn - Gizemli Enerjiler

15

"Ben de Annemden Götürüldüm"

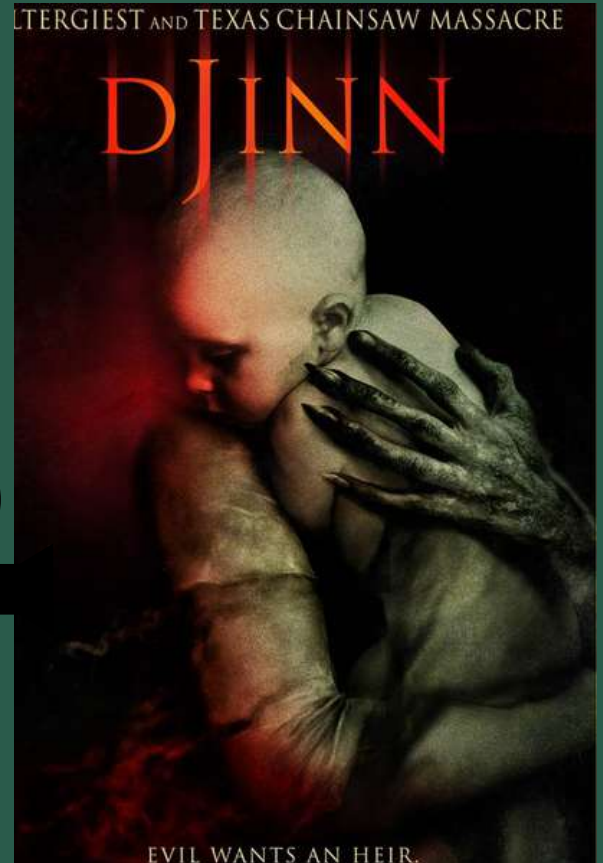
Batılı doğa üstü korku filmlerinde genellikle Şeytan ve iblisler konu edilmektedir. Türk filmlerinde ise cinler başrolüdür. Görülüyor ki Birleşik Arap Emirlikleri'nin (BAE) 2013 yapımı ilk korku filmi de bir cini başrole koymuş. Görebildiğim kadarıyla sonraki birkaç filmde de cinler yerini koruyor. Bu fark ayrıca bir incelemeyi hak ediyor.

Film ilk Arap korku filmi olarak biliniyor. Ancak bir iki dış sahne ve olayların yaşandığı rezidansın odalarının mimarisindeki birkaç detay dışında merak edilen Arap dünyasının renklerini görmek pek mümkün olmuyor.

Tabii oyuncuların büyük bölümü Arap ve iyi bir performans sergiliyorlar. Ancak yönetmen (Tobe Hooper) ve senarist (David Tully) batılı sanatçılar. Bu da filme yansıyor.

Açıkçası bizim cinli filmlere göre çok daha akıcı ve anlaşılır bir film. Seyirciyi germek için aşırı makyaj, ürpertici görsel ve işitsel efektlere fazla yer verilmemiş.

Filmin öyküsüne gelince, birçok benzer filmde olduğu gibi, başlangıça ortadan kaybolan bir karakterin, filmin sonunda beklenmedik başka bir kimlikle tekrar ortaya çıktığı bir döngüye dayanıyor.

İzleyecekler için fazla spoiler vermeden şöyle özetleyelim. Yıllar önce dişi bir cin evli bir erkeği baştan çıkarmış, ondan bir oğlu olmuş ve oğlunu çiftin çocuğu ile değiştirmiştir. Ancak çocuktaki farklılık kısa sürede anlaşılmış, sonunda bir din adamı çocuğu alıp götürmüştür. Cin de köye pek çok felaket musallat ederek halkın köyü terk etmesine yol açmıştır. Filmin asıl kahramanları ise Amerika'da yaşayan BAE asıllı evli bir çifttir, Halit ve Salama. Bu çift ise kısa bir süre önce bebeklerini kaybetmiş ve bu travmayı atlatamamışlardır. Sonunda BAE'ne dönme kararı alırlar. Yalnız Salama bu durumdan çok da hoşnut değildir, kariyerinden feragat edecek ve ev hanımı olacaktır. Doğulu kadınların sıklıkla karşılaştığı bir sinama olsa gerek.

Halit'in BAE'deki yeni işvereni, onlara cinin musallat olup ahalisinin terk etmek zorunda kaldığı köyde yeni inşa edilmiş, lüks bir rezidansta ev tutmuştur. Bu rezidansta ise bir görevli ve gizemli bir kadından başka kimse yaşamamaktadır. Halit'in işe gittiği ilk gün evde yalnız kalan Salama bir takım tuhaf sesler duymaya başlar. Kuşlar ve bekçi köpekleri saldırgan davranmaktadır. Gerilimli saatler başlamıştır. Beklendiği gibi elektrikler sık sık kesilmekte, Halit'e ulaşamamaktadır. Zor bir gece onu beklemektedir.

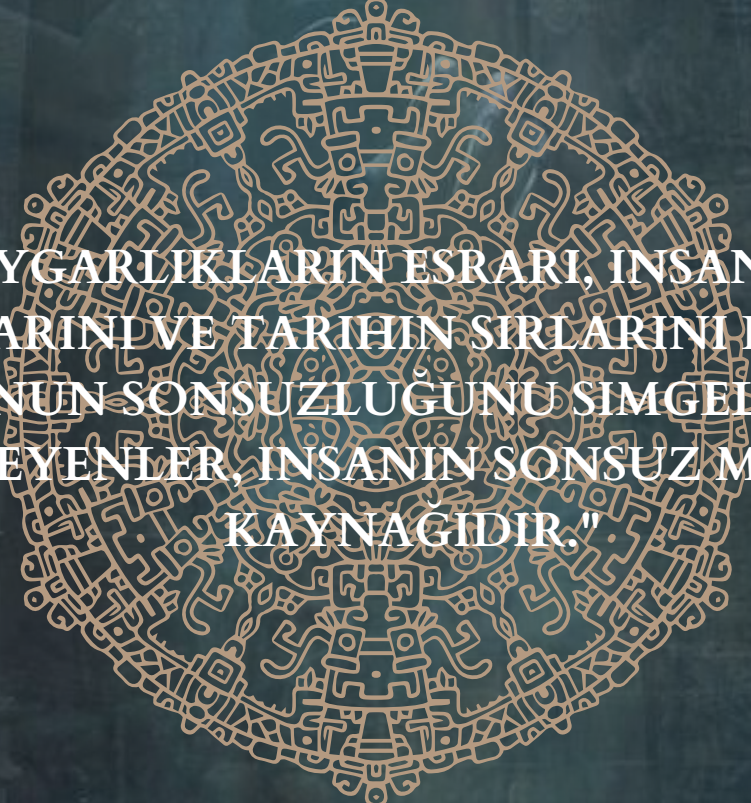
Salama'nın kocasından sakladığı sır, Halit'in yetim bir çocuk olarak büyümüş olması, filmin finalindeki düğümü çözecek işaretler olabilir mi?

Gecenin sonuna doğru Halit huzursuz bir şekilde eve döner ve roller değişmeye başlar.

Bir annenin yiten çocuğunu arayışı hiç bitmeyecek bir yolculuktur. Bu anne bir cin ise yolculuk sırasında pek çok insan bedel ödemek zorunda kalacaktır. Bu yolculuğa tanık olmak, az bilinen bir sinemayı tanımak ve yeni yüzler görmek için izlemenizi tavsiye ediyorum.

Hakan Eken

3.9.23

"KAYIP UYGARLIKLARIN ESERİ, İNSAN BİLGİSİNİN
SINIRLARINI VE TARİHİN SİRLARINI KEŞFETME
ARZUSUNUN SONSUZLUĞUNU SİMGELER; ÇÜNKÜ
BİLİNMEYENLER, İNSANIN SONSUZ MERAKININ
KAYNAĞIDIR."

KAYIP UYGARLIKLARIN LANETİ

“Kayıp uygarlıkların laneti” ifadesi genellikle bir mit veya lanet değil, daha çok bu uygarlıkların gizemli kayboluşlarını ifade etmek için kullanılan bir deyimdir. Ancak bazı insanlar, bu kayıp uygarlıkların yok oluşlarına ilişkin çeşitli efsaneler veya lanetler geliştirmiştir. Bu fenomen, birçok farklı faktörün etkisi altında gerçekleşmiştir ve tarihçiler için büyük bir ilgi konusu olmuştur. Birçok kayıp uygarlık, doğal afetler, salgın hastalıklar, savaşlar veya toplumsal çöküş gibi olaylar nedeniyle yok olmuştur. Bu uygarlıklardan bazıları, tarihsel kayıtların eksikliği nedeniyle gizemini korurken, diğerleri ise arkeolojik kazılar ve araştırmalar sonucunda yeniden keşfedilmiştir. Örneğin, Maya uygarlığı, bir dönem kaybolmuş gibi görünmüş ancak daha sonradan araştırmalarla tekrar gün yüzüne çıkarılmıştır. Antik uygarlıkların yok olma süreçleri, günümüzdeki toplumlar için önemli dersler içermektedir. Sürdürülebilirlik, kültürel mirasın korunması ve toplumsal dayanışma gibi kavramlar, bu kayıp uygarlıkların öykülerinden çıkarılacak dersler arasındadır.

Kayıp uygarlıkların öyküleri arasında birçok ilginç ve gizemli hikaye bulunmaktadır, ancak bazıları diğerlerine göre daha çok ilgi çekmiştir. İşte birkaçı:

kayıp bir uygarlığın en ünlü öykülerinden biridir. Antik Yunan filozofu Platon'un eserlerinde bahsettiği bu efsanevi ada uygarlığının nerede olduğu hala tam olarak bilinmemektedir. Atlantis hakkındaki hikayeler, yıllar boyunca araştırmacılar ve maceraperestler tarafından büyük bir ilgiyle takip edilmiştir.

Maya uygarlığının çöküşü, arkeologlar ve tarihçiler arasında hala büyük bir gizemdir. Bu büyük uygarlık neden ve nasıl çökmüş, bilinmemektedir. İklim değişikliği, savaşlar, toprak kötü kullanımı gibi birçok faktör bu çöküşün nedenleri olarak tartışılmıştır.

Kuzey Amerika'da Anasazi olarak bilinen antik bir uygarlık, M.Ö. 12. Yüzyıldan sonra gizemli bir şekilde ortadan kaybolmuştur. Bu uygarlık, büyük taş yapıları, yeraltı depo sığınakları ve sanatsal yaratıcılık ile bilinir. Anasazi'nin neden ortadan kaybolduğu hala net değildir.

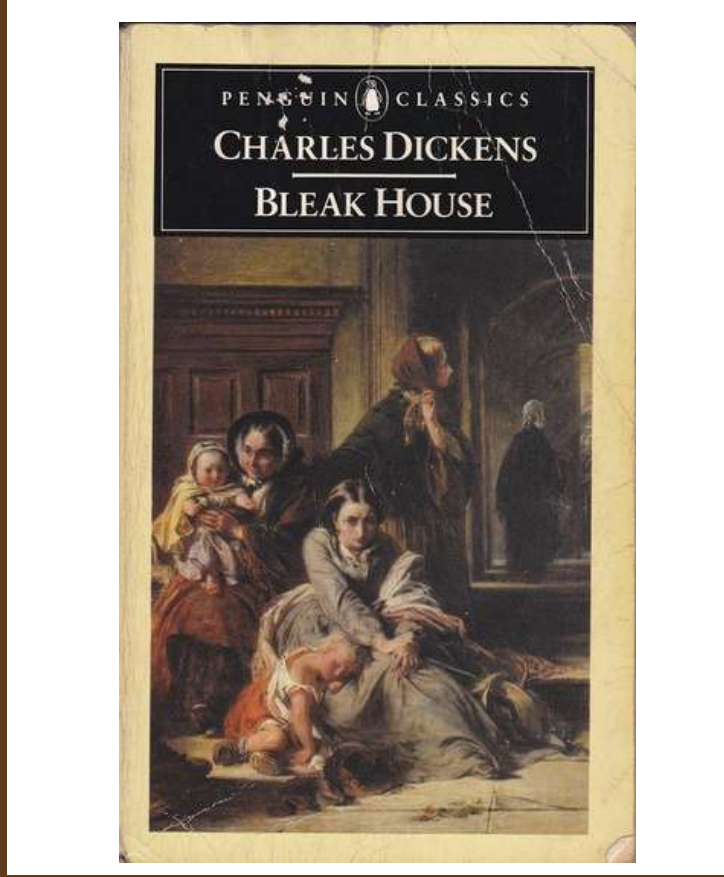
Paskalya Adası: Paskalya Adası, büyük taş heykelleri (moai'ler) ile tanınır ve bu adadaki uygarlığın nasıl inşa edildiği ve sonra nasıl çöktüğü konusunda hala sorular bulunmaktadır.

aşırı kaynak tüketimi ve toplumsal çatışmalar bu çöküşün nedenleri olarak düşünülmektedir. Bu kayıp uygarlıkların öyküleri, tarih ve arkeoloji meraklıları için büyüleyici gizemler sunmaktadır. Her biri, insanlığın geçmişi ve toplumların sürdürülebilirliği hakkında önemli dersler içeren zengin hikayeler sunar.

Kayıp uygarlıkların laneti, insanlığın geçmişinin büyüleyici ve gizemli bir yönünü temsil eder. Bu dergi yazısı, bu gizemleri ve bilinmeyenleri açığa çıkarmaya bir adım daha yaklaşma amacını taşır. Bu kayıp uygarlıkların öyküleri, hala araştırılmayı bekleyen sırlarla dolu.

**AYŞEGÜL
ATICI**

BLEAK HOUSE

Bleak House," dönemin İngiltere'sinde geçen bir romandır. Dönemin hukuk sisteminin eleştirilerini içerir. Hikaye, iki ana hukuk davası olan "Jarndyce ve Jarndyce Vakası" ve "Leydi Dedlock Vakası" etrafında döner. Bu davalara karışan bir dizi karakterin hayatları ve kaderleri çözülmeyi bekler.

GİRİŞ

Roman, birçok karakterle doludur. Ana karakterlerden biri Esther Summerson'dır ve romanın birinci kişisel bakış açısından yazıldığı kısımları anlatır. Leydi Dedlock, John Jarndyce, Richard Carstone, Harold Skimpole, Ada Clare ve daha birçok karakter hikayenin önemli figürleridir. Roman, adalet, hukuk sistemi ve bürokrasiye yönelik derin eleştiriler içerir. "Jarndyce ve Jarndyce Vakası," hukukun karmaşıklığını ve çürümüşlüğü gösterirken, "Leydi Dedlock Vakası" adaletsizliğin kişisel sonuçlarını gösterir. Dickens, dönemin toplumsal sorunlarını ve yolsuzluğu eleştirir.

Dickens'in ünlü mizahi anlatım tarzı, romanın birçok karakteri ve olayları arasında denge sağlar. Mizah, trajedi ile iç içe geçmiştir ve okuyucuyu hem güldürürken hem de düşündürür. Bu sebeple roman çok akıcıdır. Romanın ana mekânı, adını taşıyan Bleak House'dur, kasvetli ve karanlık bir malikanedir. Ayrıca Londra'nın farklı semtleri ve İngiltere'nin çeşitli bölgeleri de hikayenin geçtiği yerlerdir. Mekânlar, hikayenin atmosferini güçlendirir. Dickens'in betimlemesiyle sanki Bleak House'un içerisindeymişsiniz hissiyatını verir.

"Bleak House," Charles Dickens'in edebi mirasının önemli bir parçasıdır. Roman, sadece edebiyat tarihinde değil, toplumun işleyişine dair düşünce ve tartışmalara da katkıda bulunmuştur. Hukuk sisteminin eleştirisi, adaletin arayışı ve karakterlerin karmaşık ilişkileri, bu büyüleyici ve karmaşık öykünün temelini oluşturur.

LEYDİ DEDLOCK E VAKASI

Leydi Dedlock Vakası, romanın derinlemesine karakter analizlerinin ve dramatik anlatının temelini oluşturur. Dickens, Leydi Dedlock karakterini soylu ve zarif bir dış görünüşle tasvir eder, ancak iç dünyasında derin bir sır taşıdığını ortaya koyar. Bu sır, okuyucuları merak içinde tutar ve hikayeyi sürükleyici kılar. Dickens, karakterin içsel çatışmalarını ve duygusal zorluklarını ustaca işlerken, Leydi Dedlock'un sırlarının açığa çıkışı, romanın unutulmaz anlarından biri haline gelir. Böylece, Leydi Dedlock Vakası, sadece sanatsal bir ilgi odağı olmakla kalmaz, aynı zamanda okuyuculara karakter gelişimi ve duygusal yoğunluk sunar. Bu vaka, hukuk sisteminin karmaşıklığını ve gecikmeyi gösterir. Jarndyce ve Jarndyce Vakası gibi uzun süren bir hukuk davası değilse de, Leydi Dedlock Vakası, adaletin nasıl uzun bir süreç haline gelebileceğini ve sonuçsuzluğunu vurgular.

Ayrıca, Leydi Dedlock Vakası, toplumsal adaletsizliği ve sınıf ayrımının acımasızlığını gözler önüne serer. Leydi Dedlock'un sırlarının açığa çıkışı, sadece bireysel bir trajedi değil, aynı zamanda sosyal bir eleştiri sunar. Soylu sınıfın ve alt sınıfların yaşamları arasındaki uçurumu gösterir ve toplumun en savunmasız üyelerinin adaletsizlik karşısındaki çaresizliği gözler önüne serer.

Leydi Dedlock Vakası, "Bleak House" romanının hem sanatsal bir odak noktası hem de hukuksal eleştirilerin merkezinde yer alan güçlü bir ögesidir. Bu vaka, Dickens'ın yetenekli kaleminden çıkan unutulmaz karakterlerden birini ve toplumsal eleştirilerin güçlü bir örneğini sunar. Leydi Dedlock'un trajik hikayesi, hem okuyucuları etkiler hem de hukuk sistemi ve toplumsal adaletsizliklerle ilgili düşündürür. Bu nedenle, Leydi Dedlock Vakası, edebiyatın gücünü ve hukukun insan hayatı üzerindeki etkilerini bir araya getiren örnek olarak önemli bir rol oynar.

JARNDYCE VE JARNDYCE VAKASI

Jarndyce ve Jarndyce Vakası, romanın en belirgin çatışmalarından birini oluşturur ve hikayeyi etkileyen ana unsurlardan biridir. Bu dava, karmaşık ve uzun süren bir hukuk davası olarak anlatılır ve okuyucuları merak içinde tutar. Dickens, bu vakayı romanın önemli bir parçası haline getirerek hikayeyi ilerletir ve karakterlerin kaderini belirler.

Romanın yapısal olarak bu kadar önemli bir ögesi olan Jarndyce ve Jarndyce Vakası, hikayeye derinlik katar.

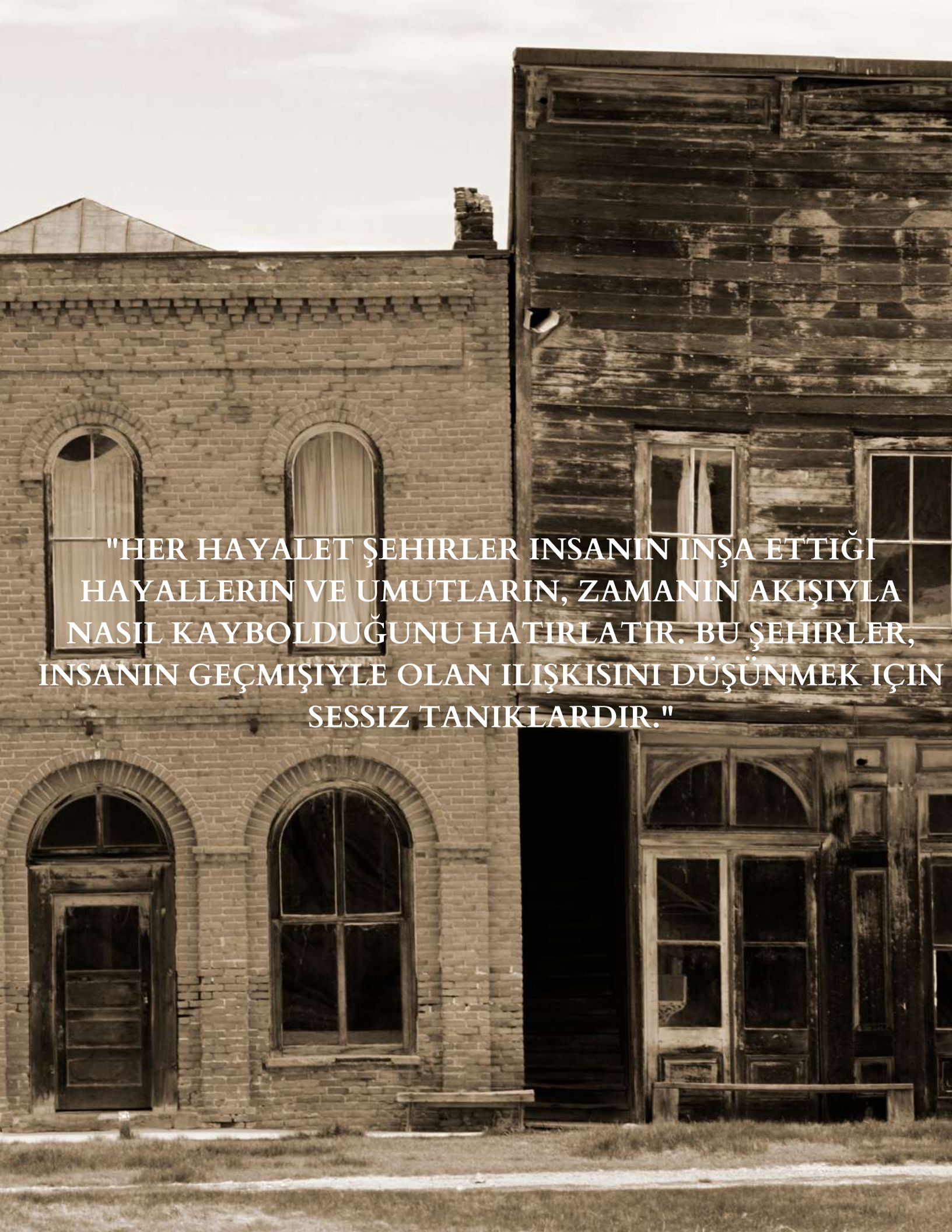
Dava, birçok karakterin hayatını etkiler ve romanın sonlarına doğru trajik sonuçlara yol açar. Bu,

Dickens'in sanatsal becerilerini gösterirken aynı zamanda okuyuculara unutulmaz bir öykü sunar.

Jarndyce ve Jarndyce Vakası, hukuk sistemi ve adalet kavramlarına yönelik güçlü bir eleştiri sunar. Roman boyunca bu davanın karmaşıklığı ve sürekli olarak sonuca ulaşmaması, hukuk sisteminin karmaşıklığına ve yetersizliğine dair bir yorum olarak okunabilir.

Dava, mirasın kimin tarafından hak edildiğini belirlemeye çalışırken, gerçekte bu mirası harcayan avukatların ve yargıçların cebini doldurur. Bu, hukukun adil olmayan ve yozlaşmış bir sisteminin eleştirisini yapar ve bu durum, toplumsal adaletsizliği yansıtır.

Roman, Jarndyce ve Jarndyce Vakası aracılığıyla toplumsal adaletsizlikleri de eleştirir. Dava, toplumun alt sınıflarının yaşamlarını nasıl etkileyebileceğini gösterir. Mirasın yıllarca belirsizlik içinde kalması, toplumsal sorunları derinleştirir ve roman boyunca bu adaletsizlikler tekrarlanan bir tema olarak karşımıza çıkar.

"HER HAYALET ŐEHIRLER INSANIN INŐA ETTİĞİ
HAYALLERİN VE UMUTLARIN, ZAMANIN AKIŐIYLA
NASIL KAYBOLDUĐUNU HATIRLATIR. BU ŐEHIRLER,
INSANIN GEÇMIŐIYLA OLAN ILIŐKISINI DÜŐÖNMEK İÇİN
SESSİZ TANIKLARDIR."

1991 yılında dağılan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinden gerek maddi, gerek manevi günümüze pek çok şey kaldı. Sovyetler Birliği, özellikle Konstrüktivist Mimarisiyle meşhur şehirleri ve yapılarıyla ünlüydü. Bu şehirlerin arasında; soğuk iklimin ortasında terk edilmiş, ruhsuz binalardan oluşan “hayalet şehirler” var. Bu hayalet şehirler, madenlerin ve fabrikaların yanında Sovyetler Birliğinin geride bıraktığı miraslardan biri. Peki bu şehirler hangileri ve neden terk edildiler?

ly believe that
nt you decid
your chosen

Kadykchan, bu şehirlerden bir tanesi. Bu şehir, 1940'lı yıllarda gulag mahkumları tarafından kurulmuş. Yerleşimin yakınında kömür olduğu tespit edilince de bir maden şehrine dönüşmüş ve hızlıca büyümüş. Ancak Sovyetler Birliğinin dağılmasına giden süreçte kömür endüstrisi negatif etkilenince şehrin nüfusu gittikçe azalmaya başlamış. 1990'lardan sonra kömürün fiyatı ucuzlamış ve yakındaki madenler kapanmak zorunda kalmış. Bunların üstüne bir de maden patlaması eklenince nüfus 300'ün altına düşmüş ve 2000'li yıllarda terk edilmiş bir hayalet şehre dönüşmüş. Günümüzde Doğu Sibirya'da bulunan bu terk edilmiş yerleşime ulaşım bir hayli zor.

Neftegorsk, Rusya'nın Uzak Doğusunda Sakhalin Oblastında bulunan bir başka hayalet şehir. Şehir ilk kez 1963'te inşa edilmiş. İnşa edilme sebebi ise petrol yataklarına yakın olması ve şehirde işçi barındırmak. Ancak 1995 yılında şehri büyük bir deprem vurunca şehirde yaşayan 3197 kişiden 2040'ı hayatını kaybetmiş ve bütün binalarda büyük hasarlar oluşmuş. Bunun sebeplerinden biri de şehrin ucuz ve kalitesiz betondan yapılmış olması ve depreme karşı dayanıklı olacak şekilde inşa edilmemiş olması. Sonuç olarak Neftegorsk'un nerdeyse tamamı yok olunca şehri yeniden inşa etmeme kararı alınmış ve onun yerine bir anıt dikilmiş.

Bir başka ünlü hayalet şehir de “Rus Atlantis’i” olarak bilinen ve Volga ve Mologa nehirleri arasında bulunmuş olan Mologa şehri. Mologa, bir zamanlar klasik ve ortaçağ mimarisiyle ünlüymüş. Büyük bir manastır ve dört kilisesi bu şehirde bulunuyormuş. Tarihte Mologa, Baltık Denizi ve Asya’yı birbirine bağlayan ve Avrupa ve Asya’daki birçok taciri kendine çeken önemli bir ticaret merkeziymiş. Ancak Rybinsk Rezervuarının planlanmasıyla her şey değişmiş. İlk başta rezervuarın inşasının şehri sular altında bırakacağı planlanmamış. Ancak rezervuara yapılacak hidroelektrik santralin kapasitesinin arttırılmak istenmesi rezervuarın alanının genişlemesine ve sonuç olarak şehrin sular altında kalmasına sebep olmuş. Emir 1935 yılında verilmiş ve 1940 yılında da şehir tamamen sular altında kalmış. Yaklaşık 130 bin kişi Mologa’dan çıkarılmış ve çevre şehirlerine yerleştirilmiş. Gitmeyi reddeden şehir sakinlerinin ise boğulduğu tahmin ediliyor, çünkü çoğuna ne olduğu halen bilinmiyor. İlginç olan şey ise ara ara rezervuarın su seviyesi düşüyor ve Mologa’nın kalıntıları su yüzeyinde beliriyor. Eski Mologa sakinlerinin torunları ise Rusya’nın dört bir tarafından bir araya gelip memleketlerini ziyaret ediyor. 14 Nisan ise Mologa Günü olarak anılıyor.

謹賀新年

HER BİR İNSAN KENDİ İZLERİNİ BIRAKARAK
BİR ANI BIRAKIR; TERRACOTTA ORDUSU GIBI,
İNSANLAR DA YAŞAMLARI BOYUNCA
DÜNYAYA İZLERİNİ KAZIR VE MİRASLARINI
GELECEK NESİLLERE TAŞIRLAR.

Birinci Qin İmparatoru'nun Mirası: Terracotta Ordusu

Xi'an, Çin'de bulunan tarihi bir kenttir ve bu kentteki Mao'cu İmparatorun Mezarı, dünya tarihinde unutulması imkansız biriz bırakmıştır. İmparator Qin Shi Huang'un gizemli mezarı, antik Çin'deki birçok önemli sırrı içinde barındırmaktadır. Her şey 1974 yılında başladı. Çinli bir çiftçi, tarlasında kuyukazarken beklenmedik bir keşfe imza attı. Toprağı kazarken köylünün karşısına çıkan nesne, oldukça büyük bir kompleksin yalnızca küçük bir parçasıydı ve alanı araştırdıkça ortaya çıkan şey tüm dünyada heyecan yarattı. Bu tesadüf bulgu, hızla bir arkeolojik çalışma alanına dönüştü ve tüm dünyanın ilgisini çekti. Şans eseri keşif, gerçek boyutlarındaki askerler, atlar ve arabalardan oluşan devasa bir orduyu ortaya çıkardı: Terracotta Ordusu.

Terracotta Ordusu'nun hikayesi, Çin'in İlk İmparatoru Qin Shi Huang'un mirasıyla başlar. İmparatorun mirası, Birinci Qin İmparatoru'nun dünyasının somut bir temsilini oluşturuyor ve onun etrafında dönen karmaşık siyasi ve sembolik sistem hakkında zengin bilgiler sunuyor. Qin Hanedanı'nın kurucusu olan Qin Shi Huang, M.Ö. 259'dan M.Ö. 210'a kadar Çin'i yönetti. Genç yaşta tahta çıkan imparator, ülkeyi birleştirmek ve merkezi bir hükümet kurmak amacıyla çeşitli reformlar gerçekleştirdi. İmparatorluğun sınırlarını genişletmek, iç ayaklanmaları bastırmak ve tek bir kültürel kimlik oluşturmak için çalıştı. Han Hanedanı dönemindeki saray tarihçisi Sian Qian'ın kayıtlarına göre, İlk Qin İmparatoru tahta çıkar çıkmaz mezar anıtının inşasını başlattı. Bu muazzam proje, 700.000'den fazla işçinin çalıştığı büyük bir iş gücünü içeriyordu. Bu geniş kompleks içinde, Terracotta Ordusu, Qin İmparatorluğu'nun büyük gücünü, gösterişli zenginliğini ve sanatsal ustalığını simgeleyen özellikle ikonik bir özellik olarak öne çıkıyor.

Keşif yapıldıktan sonra, site 1987 yılından beri müze ve UNESCO Dünya Mirası olarak hizmet vermektedir, bu da onu küresel ölçekte önemli bir arkeolojik alan haline getirmiştir. Sitenin ana ilgi odağı, yaklaşık 7.000 adet dikkatle şekillendirilmiş, gerçek silahlarla donatılmış ve gerçek boyutlarda sergilenen seramik askerlerden

generallerden, arabalardan ve atlarla dolu olan Terracotta Ordusu'dur. Terracotta savaşçılar, benzersiz saç stilleri ve yüz özellikleri, farklı vücut yapıları, ifadeler ve pozlar gibi karmaşık detaylar sergiler. Tüm ordunun savaş formasyonunda olması da, askerlerin ölümden sonraki dünyada bile imparatorları içinsavaşa hazır olduklarını gösterir niteliktedir.

Ancak mezar yalnızca askerlerden oluşmuyordu. Saray görevlilerinin ve bürokratların kil heykelleri, çeşitli materyallerden yapılmış hayvan betimlemeleri ve mimari işlevli alanlar da vardı. Dahası, mezar, yağmacılardan korumak için çeşitli tuzaklarla donatılmış olan çok sayıda değerli hazineyi barındırıyordu. Tüm bu faktörleri göz önüne aldığınızda, binlerce gerçek boyutlu kil askerin neden yapıldığını anlamak mümkün hale gelir. Birçok yorum vetahmin arasında en yaygın olanı, bu ordu ve eşyaların İmparatorun öteki dünyasında ona eşlik etmesinin amaçlandığı yönündedir. Qin Shi Huang'ın geçiş ve öteki dünyadaki varlığı için gerekebilecek her şey bu mezar içinde özenle hazırlanmıştı.

İmparatorun böyle büyük ve gösterişli bir orduyu neden inşa ettirdiği konusu çeşitli tartışmalara ve teorilere konu olmuştur. Qin Shi Huang, hükümetini güçlendirmek için bir dizi önlem almış ve hükümetin kontrolünü merkezileştirmiştir.

Ölümünden sonra bile gücünü korumak ve devlet işlerini yönetmek için bir orduya ihtiyaç duyduğuna inanıyordu. Ayrıca, dönemin şartları da göz önüne alınırsa, İmparatorun gücünü sergilemek ve düşmanlarını etkilemek amacıyla bu gösterişli orduyu inşa ettirdiğini düşünmemek de mümkün değil.

REFERANSLAR

<https://listverse.com/2022/11/16/10-eerie-ghost-cities-left-behind-by-the-soviet-union/>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Mologa>

<https://www.rbth.com/history/332627-mologa-russian-atlantis>

<https://www.tarihiolaylar.com/tarihi-olaylar/karindesen-jack-91>

<https://www.tarihiolaylar.com/tarihi-olaylar/terrakotta-toprak-askerler-20208/ciglik-the-scream-munch/>

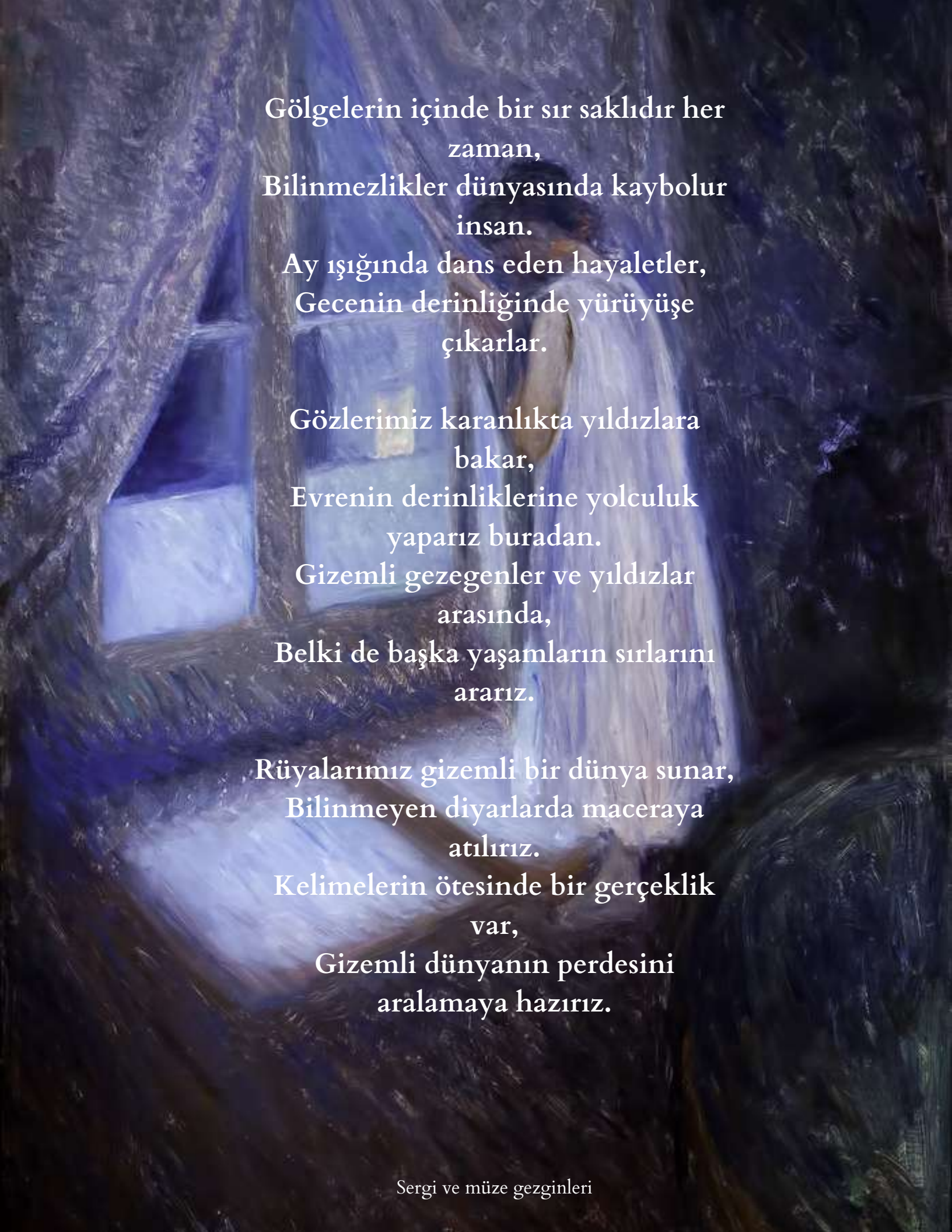
<https://oggito.com/icerikler/kasvetli-ev-ve-jane-eyre-da-salgin-ve-sosyal-mesafe/65125>

<https://kayiprihtim.com/haber/kayip-uygarliklar-ve-diller-tore-sivrioglu/>

<https://tr.soennah-dokter.nl/cinler-ve-%C5%9Feytan-%C5%9Feytan-hakk%C4%B1nda-her-%C5%9Fey/>

<https://arkeonews.com/hititler-de-buyu-rituelleri-ak-buyu-ve-kara-buyu/>

<https://sanatabasla.com/2012/08/ciglik-the-scream-munch/>

Gölgelerin içinde bir sır saklıdır her
zaman,
Bilinmezlikler dünyasında kaybolur
insan.

Ay ışığında dans eden hayaletler,
Gecenin derinliğinde yürüyüşe
çıkarlar.

Gözlerimiz karanlıkta yıldızlara
bakar,
Evrenin derinliklerine yolculuk
yaparız buradan.
Gizemli gezegenler ve yıldızlar
arasında,
Belki de başka yaşamların sırlarını
ararız.

Rüyalarımız gizemli bir dünya sunar,
Bilinmeyen diyarlarda maceraya
atılırız.

Kelimelerin ötesinde bir gerçeklik
var,
Gizemli dünyanın perdesini
aralamaya hazırız.